

Γιατί δεν πρέπει να απεργούμε εμείς οι δάσκαλοι

Γράφει ο δάσκαλος
ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΑΣΙΝΟΣ

Οι εκπαιδευτικοί συνδικαλιστές της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδος με δύο ανοιχτές επιστολές που απευθύνουν, αφ' ενός μεν προς τους δασκάλους και νηπιαγωγούς, αφ' ετέρου δε προς τους γονείς των μαθητών, εξηγούν τους λόγους για τους οποίους κήρυξαν την 48ωρη απεργία στις 23 και 24 Νοεμβρίου και ζητούν τη συμμετοχή των μεν και τη συμπαράσταση των δε.

Με το παρόν σημείωμα που ας θεωρηθεί ανοιχτή επιστολή προς τους εν λόγω συνδικαλιστές θα ήθελα να τους εξηγήσω τους λόγους για τους οποίους δεν πρέπει οι εκπαιδευτικοί να απεργούμε. Γι' αυτό και είναι γραμμένη σε πρώτο πρόσωπο:

Κατ' αρχήν θέλω να πω, ότι τα αιτήματά μας (αυξήσεις μισθών, ειδικότητες, ενισχυτική διδασκαλία, επιμόρφωση εκπαιδευτικών, πρωινό ωράριο κ.τ.λ.) είναι δίκαια και πρέπει γρήγορα να βρουν τη λύση τους.

Όμως, συνάδελφοι μου συνδικαλιστές, τα προβλήματα δεν λύνονται με το κλείσιμο των Σχολείων. Αντίθετα οξύνονται.

Πρώτα-πρώτα ποιοι είναι αυτοί που πληρώνουν την απεργία; Φυσικά τα παιδιά εκείνα – και είναι η συντριπτική πλειοψηφία – που δεν φοιτούν στα κολλέγια ή στα μεγάλα ιδιωτικά σχολεία (εκεί δεν γίνεται ποτέ απεργία) και δεν έχουν τη δυνατότητα να πληρώσουν ιδιαίτερα φροντιστήρια, για να καλύψουν τα κενά. Και μάλιστα προκηρύξατε τώρα απεργία, που μετά τα φαιδρά γεγονότα των εκλογών – με την έλλειψη των δικαστικών αντιπροσώπων – πολλά σχολεία δε λειτούργησαν για αρκετές ημέρες. Εδώ δεν είδα να εκφράζετε καμμία αγανά-

κτηση εναντίον εκείνων που ήταν υπεύθυνοι για την αναστάτωση των σχολείων.

Οι απεργίες στο χώρο μας και πολλούς άλλους χώρους θα έλεγα δεν έχουν κανένα νόημα. Νόημα έχουν οι απεργίες των εργατών που σταματάνε την παραγωγή. Εμείς οι εκπαιδευτικοί τι σταματάμε; Μήπως πλήττουμε τα συμφέροντα κάποιου πλούσιου, που ενώ ο ίδιος έχει υπερκέρδη από τη δική μας εργασία, δίνει σε μας τα ψίχουλα; Εκείνο που καταφέρνουμε είναι να βγάλουμε τα παιδιά έξω από το ρυθμό τους και να τους δημιουργούμε προβλήματα στη μάθηση.

Δυστυχώς θεωρείται από τους συνδικαλιστές «ψώνιο» όποιος δεν απεργεί για λόγους συνειδησίας. Μάλιστα αθασάνιστα ορισμένοι χαρακτηρίζουν «κουτοπόνηρους» αυτούς που δεν απεργούν, γιατί καθώς λένε, τρέχουν πρώτοι να πάρουν τις αυξήσεις που «πέτυχαν» με τον απεργιακό αγώνα

οι συνάδελφοι τους. Και 'γω σας λέω ξεκάθαρα: αν ακολουθούσατε κάποιο άλλο δρόμο, εκτός απεργιών, σήμερα οι αποδοχές μας θα ήταν καλύτερες και όχι στα όρια της φτώχειας, όπως σωστά κατά τα άλλα επισημαίνετε στις επιστολές σας. Αν το σημερινό μισθολόγιο των εκπαιδευτικών το διαμόρφωσαν οι απεργίες, τότε ένας ακόμη παραπάνω λόγος που θα πρέπει να τις σταματήσουμε. Αλλά κι αν ακόμη οι αποδοχές μας δεν ήταν καλύτερες και βρισκόμασταν στα ίδια επίπεδα, (πιο κάτω δεν γίνεται γιατί μας χρειάζονται όρθιους) θα είμασταν αναβαθμισμένοι ηθικά κι αυτό είναι πολύ σημαντικό. Ενέργειες σαν κι αυτές, να καίτε τα ερωτηματολόγια του κ. Σουφλιά για το διάλογο για την Παιδεία (δικαίωμα αναφαίρετο βέβαια να διαφωνείτε ριζικά) περιχαρείς μάλιστα μπροστά στις κάμερες της τηλεόρασης ή όπως των συναδέλφων της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, να προκηρύσσουν απεργίες την περίοδο των εξετάσεων, δεν μπορούν σε καμμία περίπτωση να γίνουν αποδεκτές από την πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Και το κυριότερο δίνουν ζωντανά αρνητικά παραδείγματα για τους μαθητές μας. Αφού οι δάσκαλοι καίνε τα ερωτηματολόγια, γιατί οι μαθητές να μην κάψουν τα βιβλία, τα θρανία ακόμη και τα σχολεία. Πώς περιμένουμε να μας πάρει στα σοβαρά η ελληνική κοινωνία!!!

Ακούτε, πιστεύω, συνάδελφοι μου συνδικαλιστές, στη γειτονιά σας να λένε: «πάλι απεργούν οι δάσκαλοι». Άρα γίνεται κατάχρηση της απεργίας κι αυτό έχει ενοχλήσει την κοινή γνώμη. Απορώ πώς δεν φτάνουν στ' αυτιά σας τα μηνύματα αυτά, που

>>>

ΧΑΡΙΝ ΠΑΙΔ(Ε)ΙΑΣ

Συγκλήτου ομόφωνος Λόγος

Η ΣΥΓΚΛΗΤΟΣ ενός εκ των νεοσυστάτων, σχετικώς, «πανεπιστημίων» μας (των ανωτάτων σχολών που προ πενταετίας μετεξελίχθηκαν ή, κατ' άλλους, μετονομάστηκαν σε «πανεπιστήμια»: τα εισαγωγικά τίθενται διότι η ίδια η ετυμολογική συγκρότηση του όρου πανεπιστήμιο παραπέμπει σε διακόνηση όλων των επιστημών...) απεφάσισε να χαϊρετήσει την πέμπτη επέτειο της «μετεξέλιξης» του συγκεκριμένου ιδρύματος με ένα κείμενο – «ομόφωνη απόφαση» – που απηύθυνε σε όλους τους «φορείς» της πανεπιστημιακής κοινότητας και ανήρτησε σε περίοπτη θέση στην κεντρική του είσοδο.

Κεντρικά σημεία του κειμένου στοιχειοθετούν:

α) Οι συνήθειες στις περιπτώσεις αυτές, και ασφαλώς όχι τελείως αθάσιμες, άμεσες ή υπαινικτικές κριτικές στην προκάτοχο πρυτανική αρχή, που είχε την ευθύνη του εγχειρήματος, («η εξέλιξη... σε Πανεπιστήμιο το 1989 υπήρξε θετικό βήμα, μολονότι η μεθόδευση και η υλοποίησή της δεν έγινε σε όλες τις περιπτώσεις με ορθολογικά επιστημονικά κριτήρια. Τα προβλήματα και οι αγκυλώσεις που προέκυψαν ταλάνισαν επί μεγάλο διάστημα το Πανεπιστήμιο και ακόμα σήμερα δεν έχουν απολύτως ξεπεραστεί»...).

β) Η επανάληψη μάλλον τετριμμένων κοινοτοπιών για αύξηση των δαπανών για την Παιδεία, τον πολλαπλασιασμό (!) των θέσεων ΔΕΠ – πολλαπλασιασμό, ούτε καν αύξηση – και την εμπέδωση «συμμετοχικού πλαισίου λειτουργίας»... (Πιστεύω ότι μια δημόσια συζήτηση με στοιχεία και επιχειρήματα θα μπορούσε να πείσει τους καλόπιστους κ.κ. συγκλητικούς ότι το πρόβλημα δεν είναι η αύξηση – αλλά ο ορθολογικός προσανατολισμός και η αξιοποίηση – των δαπανών για την Παιδεία και ότι η αναλογία διδασκόντων προς διδασκόμενους είναι σήμερα πολύ πάνω από το optimum, ζητούμενο δε είναι ο ζήλος και η ποιοτική αναβάθμιση και των μεν και των δε).

γ) Ο τονισμός των αδύκων προσπαθειών της σημερινής Πρυτανείας και των πρωτοβουλιών της για τόνωση του ενδοακαδημαϊκού διαλόγου και αναβάθμιση του ιδρύματος. Ενώ δ) επισημαίνεται η σχετική απροθυμία ανταπόκρισης άλλων φορέων και μελών της πανεπιστημιακής κοινότητας.

Τ ΕΛΟΣ ως βασικός προορισμός και χρέος του πανεπιστημίου προσδιορίζεται ο «άρτιος γνωστικός εξοπλισμός των πτυχιούχων του»... Ας μου επιτραπεί, ωστόσο, να εκφράσω την απορία μου για το πώς θα υπηρετηθεί ο σκοπός αυτός (αλλά και να διερωτηθώ για το τι ακαδημαϊκή ιδεολογία διαχέεται) όταν το «ομόφωνο» αυτό κείμενο της ανώτατης ακαδημαϊκής αρχής συνιστά μια θάναυση κακοποίηση της ελληνικής γλώσσας με συντακτικά και ορθογραφικά «ανομήματα» αποράδεκτα ακόμη και για γραμματέα ειρηνοδικείου: Αδυναμία διάκρισης του διαρκούς ή στιγμιαίου χαρακτήρα των ρημάτων δράσης (έχει συμβάλλει), εντύπωση ότι οι αντιλήψεις συγκαλούνται ενώ, ασφαλώς, οι «συνελεύσεις συγκλίνουν» («κατατείνει στη σύγκληση των διαφορετικών αντιλήψεων») ενώ τι να πει κανείς για την «έκκλιση» της Συγκλήτου προς τα μέλη του πανεπιστημίου να συμμετάσχουν σε ανοιχτή συζήτηση. Υπάρχει, βέβαια, η έκλυση των ακαδημαϊκών ηθών, αλλά πάντως μάλλον κλείσιμο των στομάτων και των ομμάτων υπ' αυτές τις προϋποθέσεις απαιτείται. Όλα δε τα προαναφερθέντα... ενδεικτικώς... Και συμπέρασμα; «Where there is not the word there is not the thought» λένε οι αγγλοσάξονες...

Παρήγορο, πάντως, είναι ότι το κείμενο κλείνει με τη «βεβαιότητα», ότι οι περιλαμβανόμενες θέσεις θα αναβαθμίσουν την παρουσία του συγκεκριμένου ΑΕΙ «και στο διεθνή πανεπιστημιακό χώρο»!... Αρκεί να απευθυνθούν σε ξένα πανεπιστήμια όπου δεν διδάσκεται η... ελληνική γλώσσα...

ΘΑΝΑΣΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

>>> εκπέμπονται ασταμάτητα απ' όλες τις κοινωνικές τάξεις.

Εξ άλλου, βλέπετε την απεργία δεν την ακολουθεί η πλειοψηφία των δασκάλων. Επιμένετε όμως. Γιατί; Πάρτε τα στοιχεία από τους εκκαθαριστές των Γραφείων της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, να δείτε από τις κρατήσεις που γίνονται, πόσο μικρό είναι το ποσοστό συμμετοχής. Άρα από τη στιγμή που την απεργία δεν την υιοθετούν οι δάσκαλοι, θέλετε να την υιοθετήσουν οι γονείς, που χάνουν τα παιδιά τους τα μαθήματα, τριγυρνάνε άσκοπα στους δρόμους, ενώ οι ίδιοι βρίσκονται στην εργασία τους ανήμποροι να τα ελέγξουν;

Εγώ, συνάδελφοι μου συνδικαλιστές, έχω να σας προτείνω - αν φυσικά το θέλει και ο κλάδος - την αναστολή κάθε απεργιακής κινητοποίησης. Να στείλετε μια άλλη ανοιχτή επιστολή με αποδέκτες τους γονείς, την Κυβέρνηση, τα κόμματα, τα μέσα ενημέρωσης, κάνοντας γνωστό ότι για πέντε χρόνια εμείς οι εκπαιδευτικοί δεν πρόκειται να απεργήσουμε για κανένα από τα δίκαια αιτήματά μας. Περιμένουμε όμως στο χρονικό αυτό διάστημα, να γίνει ουσιαστική αναβάθμιση των αποδοχών μας σε όρια αξιοπρεπούς διαβίωσης και να αντιμετωπισθούν τα χρονίζοντα προβλήματα της Παιδείας, που τα περισσότερα και σημαντικότερα απ' αυτά, για να επιλυθούν δεν απαιτούν ούτε μια δραχμή.

Πιστεύω μια τέτοια πρόταση - δεσμευση με τόσο ηθικό περιεχόμενο δεν μπορεί παρά να αγκαλιαστεί με ενθουσιασμό από την ελληνική κοινωνία και ιδιαίτερα από τον Έλληνα γονέα. Όσο δίκιο και να έχεις, αν δεν το διεκδικήσεις σωστά δεν μπορείς να το βρεις.

(Συχνά μου έρχεται στο μυαλό ο τρόπος που ο Γκάντι κατάφερε να διώξει τους Άγγλους αποικιοκράτες από τις Ινδίες, με το σύνθημα: «όχι βία στη βία» που ο Ινδικός λαός το έκανε πράξη. Και πέτυχαν το στόχο τους για τον απλούστατο λόγο, ότι ο αγώνας τους είχε τέτοια ηθική δύναμη, τέτοια ηθικά ερείσματα, που ήταν αδύνατον να λυγίσει στην αναμέτρηση με τα γκλοπ και τα πολυβόλα των Άγγλων).

Αν εμείς, οι εκπαιδευτικοί όλων των βαθμίδων ξεκινήσουμε αυτόν τον αγώνα, σίγουρα θα είναι σημαντικά τα μηνύματα που θα στείλουμε σε πολλές κατευθύνσεις. Και πρώτα απ' όλα στα κόμματα που θα αναγκαστούν να καταλάβουν, ότι ο χώρος του Σχολείου είναι ιερός και η Παιδεία δεν αντέχει άλλες κομματικές αντιδικίες. Θα πρέπει επιτέλους να της δώσουν με εθνική ομοψυχία την ώθηση που χρειάζεται, για να τη βγάλουν απ' την κρίση.

Αλλά αποδέκτες θα είναι και οι μαθητές, οι οποίοι βλέποντας τους εκπαιδευτικούς να συμπεριφέρονται έτσι, σίγουρα δεν θα μείνουν απαθείς και φαινόμενα σαν κι αυτά των καταλήψεων, αν δεν εξαλειφθούν, τουλάχιστον θα περιοριστούν.

Δοκιμάστε, συνάδελφοι συνδικαλιστές, την υλοποίηση της πρότασης αυτής και να είστε σίγουροι ότι θα έχετε προσφέρει πολλά στην Παιδεία και θα ανοίξετε καινούριους δρόμους για τα συνδικαλιστικά πράγματα στη χώρα μας. Θα δείτε ότι υπάρχουν και άλλοι αγώνες που είναι πιο ωραίοι, αλλά προ πάντων πιο αποδοτικοί για όλους μας και κυρίως για τα παιδιά μας, που είναι το μέλλον αυτού του τόπου.

Για μας τους εκπαιδευτικούς, αν σταματήσουμε τις απεργίες, το κέρδος θα είναι πολλαπλό. Πρώτο και κυριότερο τα παιδιά δεν θα χάνουν τις διδακτικές ώρες και στη συνέχεια να γίνεται αγώνας δρόμου για να καλυφθεί η ύλη, με αποτέλεσμα ο εκπαιδευτικός να φθείρεται πολύ, αλλά και τα παιδιά να

φορτώνονται με πολλές έννοιες ταυτοχρόνως, που είναι αδύνατον να τις κατανοήσουν δεύτερον, δεν θα χάνουν τα χρήματά τους οι εκπαιδευτικοί που απεργούν και τρίτον, θα διαπιστώσουμε, αν τα κόμματα και οι πολιτικοί, δουν επιτέλους με ανιδιοτέλεια το χώρο της Παιδείας και με συγκεκριμένες ενέργειες δώσουν στο δάσκαλο την πνευματική, ηθική και οικονομική στήριξη που χρειάζεται, για να μπορέσει να επιτελέσει σωστά το παιδευτικό του έργο.

Σήμερα που η πατρίδα μας περνάει δύσκολες στιγμές και δεν ξέρουμε τι ξημερώνει αύριο, έχουμε χρέος εμείς οι δάσκαλοι να βρισκόμαστε στο μετερίζι μας. Διαφορετικά τα πράγματα θα είναι πολύ δύσκολα για όλους μας.

Με συναδελφικούς χαιρετισμούς
ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΑΞΙΝΟΣ
Δάσκαλος του Δημοτικού
Σχολείου Παιανίας
Παιανία 18-11-1994

Η διδασκαλία της τεχνολογίας και παραγωγής

Κύριε Διευθυντά,
Στο φύλλο 42/20-10-94 σελ. 36 φιλοξενήσατε επιστολή της ΠΕΕΤΕΜ, η οποία πλήρως συντεχνιακής νοοτροπίας αναφέρει μια σειρά ανακρίβειες, μια εκ των οποίων μάλιστα, που αφορά τον κλάδο μας, η σύνταξη του περιοδικού την τοποθέτησε αβασάνιστα σε εμφανές πλαίσιο.

Για την αποκατάσταση της αλήθειας σημειώνω ότι:

Το μάθημα «Τεχνολογία και Παραγωγή» των Ενιαιών Πολυκλαδικών Λυκείων (ΕΠΛ), έχει τον ίδιο ακριβώς σκοπό με το νεοεισαχθέν «τεχνολογία» των γυμνασίων και η μόνη τους διαφορά εστιάζεται στο επίπεδο εμπάθυσής τους, όπως άλλωστε θα ήταν φυσικό. Στα ΕΠΛ λοιπόν το 50% των διδασκόντων του μαθήματος, είναι γεωπόνοι. Σημειώνουμε ότι στην ΑΓΡΟΤΙΣΑ, καθώς και σε άλλες περιπτώσεις, πολλά ΕΠΛ με την εποπτεία συναδέλφων γεωπόνων έχουν παρουσιάσει βραβευμένο έργο. Απέναντι σε αυτό η ΠΕΕΤΕΜ παραθέτει φωτογραφίες, που παραπέμπουν σε περιβάλλον νηπιαγωγείου και όχι σε χώρο εμπέδωσης της νέας τεχνολογίας.

Τα αναλυτικά προγράμματα των γεωπονικών τμημάτων των ΑΕΙ της χώρας περιέχουν πλήθος μαθημάτων όπου κυρίαρχη είναι η σύγχρονη τεχνολογία (γεωργικά μηχανήματα, γεωργικές κατασκευές, τεχνολογία γεωργικών προϊόντων, γενετική

μηχανική, φωτοερμηνεία - τηλεοπτική, χημική τεχνολογία και πλήθος άλλα). Πώς θα ήταν άραγε δυνατόν ο χώρος που δημιουργεί την τεχνολογία, το πανεπιστήμιο δηλαδή, να μην μπορεί να παράγει και ανθρώπους που θα τη μεταφέρουν στις επόμενες γενιές, ενώ κάτι τέτοιο το κάνει μια σχολή που δεν είναι ανώτατη ούτε έχει σχέση με ερευνητικές διαδικασίες (ΑΣΕΤΕΜ), αυτό το γνωρίζουν μόνο οι επιστολογράφοι σας αλλά και οι προστάτες τους.

Θα θέλαμε να σημειώσουμε ότι ο κλάδος μας έχει υποβάλει στο υπουργείο Παιδείας παραγωγικές και όχι συντεχνιακές προτάσεις για τη διδασκαλία του μαθήματος που έχουν σχέση με τη μεγιστοποίηση του οφέλους που θα αποκομίζουν οι μαθητές από το μάθημα και όχι με την εξυπηρέτηση άλλων σκοπών.

Ελπίζουμε ότι η δημοσίευση της επιστολής θα είναι άμεση, όπως άλλωστε το επιβάλλει και η δημοσιογραφική δεοντολογία, την οποία ο «Οικονομικός» τήρησε πάντοτε με ευλάβεια.

Για το Δ.Σ. του Συλλόγου Γεωπόνων
Εκπαιδευτικών Βορείου Ελλάδος
Ο γραμματέας
Σ. ΚΑΠΛΑΝΙΔΗΣ
Ο πρόεδρος
Ν. ΠΑΠΠΗΣ
Θερμοπυλών 3 - 54643 Θεσ/νίκη
30 Οκτωβρίου 1994

 ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ ΛΤΔ ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ...30ΗΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1994			
ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟ	ΔΡΑΧΜΕΣ ΣΕ ΕΚΑΤΟΜ.	ΠΑΘΗΤΙΚΟ	ΔΡΑΧΜΕΣ ΣΕ ΕΚΑΤΟΜ.
1. Διαθέσιμα, Χρεόγραφα, Επενδύσεις	43.805	1. Τράπεζες και Ανταποκριτές	37.567
2. Χρηματοδοτήσεις	46.950	2. Καταθέσεις	47.086
3. Εξοπλισμός	644		
4. Λοιπά Στοιχεία Ενεργητικού	2.764	3. Λοιπά Στοιχεία Παθητικού	9.510
ΣΥΝΟΛΟ	94.163	ΣΥΝΟΛΟ	94.163
Λογαριασμοί Τάξεως Ενεργητικού	22.024	Λογαριασμοί Τάξεως Παθητικού	22.024
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	116.187	ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	116.187
Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Α. ΗΛΙΑΔΗΣ		Ο ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Θ. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ	

ΤΑ ΝΕΑ

ΜΙΚΡΕΣ
ΤΗΛΕ
ΑΓΓΕΛΙΕΣ

33.33.333